

Ma nägin uut taevast...

Ilm 21:1

Kas oled näinud seda uut ilusat taevast, mille Issand Jeesus oma surma ja ülestõusmise läbi maailma eest lõi või kas sa veel näed vaid vana morni käskude taevast?

Aadama pattulangemise kaudu saime me kõik pattude pärat suletud taeva alla. Jumal nõuab meilt täielikku õigust, et saada Tema juurde tagasi. Patu pärast oli taevas meie üle ähvardavalt kohtu ja hukkamõistmise mustadesse pilvedesse peitunud. Et taastada head olukorda Jumalaga, peaksime maksma ära oma suure patuvõla. See oli aga meil võimatu.

Ent Jumal oli meie pattulangemist ette näinud ja juba enne seda plaaninud meile päästmise. Jeesuse surma kaudu lõi Jumal meile uue, andeksandmise armutaeva. Seega kadus meilt vana saavutamatu ja suletud käskude täitmist nõudev taevas.

Jumal vaatab meile nüüd kirka armupäikesega. Selle andeksandmise kiired ümbritsevad meid ega me suuda neid takistada, kuna Jeesuse veri on kõikide pattude pärast ükskord lõplikult jooksnud ja kustutanud ära nii juba tehtud patud kui need mida praegu teeme ja veel need, millesse tulevikus langeme.

Ent samal ajal, kui antud arm peidab meie patud, paljastab see ka meie endi sisemist olukorda. Antud arm on tunnistus meie lootusetust seisundist Jumala käskude suhtes. Kes seda enda kohta tunnistab, saab ka näha uut armutaevast. Armutaevas on patustele alati olemas, kuigi nad seda ei näeks. Need, kes end patuseks Jumala ees ei tunnista, ei või ka armutaevast näha.

Armutaeva valgus mitte ainult ümbritseb meid, vaid Jumal on meid juba uue taeva sisse võtnud, nii Jeesuse päästetöö kaudu, kui ka ristimisega Tema nimel. Meil pole nüüd vaja muud kui selle üle rõõmustada ja kiita Jumalat.